

NAPROŚCIĆ (6) *vb pf*

a jasne; teksty nie oznaczają ó.

inf naprościć (2). ◊ *fut* 3 sg naprości (2). ◊ *imp* 2 sg naprość (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. Wyprostować (4) : [Náprofć/ ten gwozdz/ tę igłę. Maehts gerad *Wokabul* 1539 Tv.]

W przeciwstawieniu: »złomić ... naprościć« (1): *GliczKsiąż G cf Zwrot*.

Zwrot: »czego krzywego naprościć« (1): bárzo czego krzywego gdy kto s prętká/ á yákoby sćináyąc zęby/ á nye z lekká nápráfczá/ rychley ínadź złomi niż náprosći. *GliczKsiąż G*.

W przeni [w tym: co (2)] (3) :

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): *BudBib Eccle 7/13 cf W przeciwstawieniu*.

W połączeniu szeregowym (1): włtápiwłfy do nyebá [Syn Boży musiał] vdzyelánim łálki duchá S. rozumy ich zácmyone ofwyecić/ wole náprościć y nápráwić/ á práwye włfyftkyego człowyeká odnowić *KromRozm III Bv*.

W przeciwstawieniu: »naprościć ... skrzywić« (1): Weyzrzy ná ípráwę Bożą/ bo (á) kto może náprościć co on íkrzywił [quis potest dirigere quem curvaverit ipse]? *BudBib Eccle 7/13*.

Zwroty: »[co] krzywego naprościć« (1): Nie iáko dobre rzeczy niepobożny płuie: Ták krzywych nie náprości/ áni nákieruie. *ZawJeft 35*.

[»krzywe serce naprościć«: Toć tedy íeft y krzywe íerce. A iákoż ie náprościć? y krzywe íeft/ y twárde. *WujPosN 1584 II 182 (Linde)*.]

Szereg: »nie naprościć ani nakierować« (1): *ZawJeft 35 cf »[co] krzywego naprościć«*.

2. *Nakierować* (2) : Kulá ma być kámienna/ iáko cebr ná wielkość/ Miey ná to wagę mierną/ kędy trzeba náprość *BielSjem 38 [idem] BielSat N2*.

Synonim: 2. *nakierować*.

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

Cf NAPROSZCZENIE, NAPROSZCZONY